

Publicerad 2008-09-03 18:46 av madigan

Hårdheten var skör som tunn is!

Höghet

Berget krökte sig runt molnen

Det blå var dess ensamhet

Tiden var regnets urholkning

Det gömde sig majestätiskt

Glömde sig i snömassorna

Kittlades av stenbockars klövar

Följde havsvindens doft

Som kristaller dalande i skrevor

~~Gav aldrig upp sin längtan~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren madigan med Poeter.se id #16831 innehar upphovsrätten